

flaaet af det ærede Medlem, vil jeg være tilfreds med, at denne Sag kommer til at gaa samme Vej, som den gik i Fjor, og saa naturligvis ad Aare kommer tilbage; maaske vi saa kunne have en anden Kultusminister, og saa kan jeg i alt Fald stole paa, at det ærede Medlem vil være enig med mig. Saa vi blot en Forandring deri, har vi i alt Fald een Mand mere, som skjønner paa Kunst og nationale Mindesmærker. Derfor er jeg glad ved den Afstemning, som faldt for et Dieblit siden, og jeg haaber, at det skulde i alt Fald bethyde det for denne Sag, at i det Store og Hele har dette Thing ikke Noget imod, at dette nationale Mindesmærke bliver opretholdt og bevaret, men naturligvis bør vi, hvor der som her er Tale om at give omtrent en Million ud, se at anvende disse Penge paa saa hensigtsmæssig en Maade, som muligt og selvfølgelig ikke give mere ud end nødvendigt, for at bevare dette nationale Mindesmærke. Saaledes mener jeg, Stillingen er, og det er den Betragtning, jeg tænker, at Thingets store Flertal i Dieblitket har. Da Ministeren har tilladt sig provisorisk at afstive Kirken med Anvendelsen af 40,000 Kr., saa falder den vel ikke ned foreløbig. Jeg tænker, at vi Allesammen tilsidst ende med foreløbig at spare vore Penge, men det er ikke rigtigt at foretage en saa brat Afvisning, som kunde føre med sig, at man maatte antage, at vi under ingen Omstændigheder og til ingen Tid vilde være med til at opretholde dette nationale skjønne Mindesmærke. Derfor vil jeg anbefale, at Sagen gaar til 2den Behandling. Jeg tænker, det vil blive foreslaaet at henvise den til det samme Udvalg som i Fjor, og saa tænker jeg, at naar denne Samling er endt, vil det ærede Medlem slet ikke have i Realiteten videre at beklage sig over.

Tang: Jeg kunde egentlig nu gjerne have frasaalet Ordet. Jeg forlangte det, da det ærede Medlem for Aarhus (Bingel) henvist til Thinget, at vi strax skulde kassere det og ikke lade det gaa videre. Det var for at tale derimod, at jeg forlangte Ordet. Da dette nu er bortfaaldet, har jeg egentlig ikke Andet at sige, end at jeg ønsker, at Lovforslaget skal komme til 2den Behandling og gaa over i et Udvalg, for at denne Sag

kan blive drøftet. Vi kunne jo aldrig glemme, at til Ribe-Domkirke knytter sig meget store Minder, og Folk man altid holde Minderne i Hævd; thi det er, som Sangeren siger, at „Mindet lader som ingen Ting, er dog et løntigt Kildebrønde.“

Bingel: Det har paa ingen Maade været min Hensigt paa en brutal Maade at afvise dette Forslag, men jeg er kommen til at bruge et Udtryk, som jeg ikke tænkte paa, havde en særegen teknisk Betydning i det parlamentariske Liv. Jeg mente ikke Andet end at nægte det Overgang til anden Behandling, og det er det Standpunkt, jeg fremdeles skal tilraade mine Meningsfæller at indtage.

Da Ingen yderligere begjærde Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges med 55 Stemmer mod 3.

Holstein-Ledreborg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen gaar til Finantsudvalget, hvor den har været i Fjor.

Bust: Jeg vil kun for mit Bedkommende anbefale dette Forslag, idet jeg som sagt tror, at vi dermed ere i Overensstemmelse med Flertallet her i Thinget. Ville andre Ting vi end kunne være enige om, vil vistnok den Behandling, Forslaget fik i Fjor, stemme overens med Flertallets Opfattelse af denne Sag. Jeg vil altsaa anbefale, at Forslaget bliver henvist til det samme Udvalg som i Fjor.

Ovennævnte Forslag af Holstein-Ledreborg, om Sagens Henviisning til Finantsudvalget

vedtoges uden Afstemning.